

конъ отъ място на място. Надеждите на българите били големи.

Ала изведнажъ се получила заповедъ да се прекратят боевете. Великите сили не позволили да има война. Българите да се разпустнат и да идатъ дома си. Това било неприятна изненада. Раковски се чуделъ що да прави. Той се ръкувалъ съ всички и заминалъ въ Черна Гора, Гърция, Влашко, та дори въ Русия, да дира помощ. Но като виделъ, че отъ никъде няма подкрепа, Раковски написалъ книги, и доказвалъ, че българите сами трябва да се освободятъ. Ала тежка болест заседнала въ гърдите му, та починалъ въ голяма мъка на 8 окт. 1868 год.

Раковски е написалъ 15 книги, много важни за българите, за техната история, езикъ и земя. Той първи разкри, че отъ балканските християнски народи най-големъ и най-работенъ народъ е българскиятъ.

